

Thema Hagar en Ismaël (Pnr. 402)

Genesis 16 en 21

Uitgesproken 28 augustus 1983

in de Ned.Herv.Kerk te 's-Gravendeel

Orde van de dienst:

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen Psalm 115: 1, 4 en 5

Apostolicum

Zingen Psalm 117

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing Genesis 16

1 Sarai nu, de vrouw van Abram, schonk hem geen kinderen, en zij had een Egyptische slavin, wier naam was Hagar. **2** En Sarai zeide tot Abram: Zie toch, de HERE heeft mij niet vergund te baren; ga toch tot mijn slavin; misschien zal ik uit haar gebouwd worden. En Abram luisterde naar Sarai. **3** En Sarai, de vrouw van Abram, nam Hagar, de Egyptische, haar slavin, nadat Abram tien jaar in het land Kanaän gewoond had, en gaf haar aan haar man Abram tot vrouw. **4** En hij ging tot Hagar en zij werd zwanger; toen zij zag, dat zij zwanger geworden was, was haar meesteres verachtelijk in haar ogen. **5** Toen zeide Sarai tot Abram: De krenking mij aangedaan, komt voor uw rekening; ik heb mijn slavin in uw schoot gegeven, en nu zij ziet, dat zij zwanger geworden is, ben ik verachtelijk in haar ogen; de HERE doe recht tussen mij en u. **6** En Abram zeide tot Sarai: Zie, uw slavin is in uw macht; doe met haar wat goed is in uw ogen. Toen vernederde Sarai haar, en zij vluchtte van haar weg. **7** En de Engel des HEREN trof haar aan bij een waterbron in de woestijn, bij de bron aan de weg naar Sur. **8** En Hij zeide: Hagar, slavin van Sarai, vanwaar komt gij en waarheen gaat gij? En zij zeide: Ik ben op de vlucht voor mijn meesteres Sarai. **9** En de Engel des HEREN zeide tot haar: Keer naar uw meesteres terug en verneder u onder haar hand. **10** En de Engel des HEREN zeide tot haar: Ik zal uw nageslacht zeer talrijk maken, zodat het vanwege de menigte niet geteld kan worden. **11** Voorts zeide de Engel des HEREN tot haar: Zie, gij zijt zwanger, en zult een zoon baren, en hem Ismaël noemen, want de HERE heeft naar uw ellende gehoord. **12** Hij zal een wilde ezel van een mens zijn; zijn hand zal tegen allen zijn en de hand van allen tegen hem, en hij zal ten aanschouwen van al zijn broederen wonen. **13** Toen noemde zij de naam des HEREN, die tot haar gesproken had: Gij zijt een God des aanzien; want, zeide zij, heb ik hier ook

omgezien naar Hem, die naar mij ziet? **14** Daarom noemt men die put: de put Lachai-Roi; zie, hij is tussen Kades en Bered.

15 En Hagar baarde Abram een zoon en Abram noemde de zoon, die Hagar gebaard had, Ismaël. **16** En Abram was zesentachtig jaar oud, toen Hagar Ismaël aan Abram baarde.

Schriftlezing Genesis 21: 1-13

1 De HERE bezocht Sara, zoals Hij gezegd had, en de HERE deed aan Sara, zoals Hij gesproken had. **2** En Sara werd zwanger, en zij baarde Abraham een zoon in zijn ouderdom, te bestemder tijd, waarvan God tot hem gesproken had. **3** En Abraham noemde de zoon, die hem geboren was, die Sara hem gebaard had, Isaak.

4 En Abraham besneed zijn zoon Isaak, toen hij acht dagen oud was, zoals God hem geboden had. **5** Abraham nu was honderd

jaar oud, toen hem zijn zoon Isaak geboren werd. **6** En Sara zeide: God heeft gemaakt, dat ik lach; ieder die het hoort, zal om mijnentwil lachen. **7** En zij zeide: Wie had aan Abraham durven toezeggen: Sara zoogt kinderen? Want ik heb een zoon gebaard in zijn ouderdom.

8 En het kind groeide op en werd gespeend, en Abraham richtte een grote maaltijd aan op de dag dat Isaak gespeend werd.

9 Toen zag Sara, dat de zoon van Hagar, de Egyptische, die zij Abraham gebaard had, spotte, **10** en zij zeide tot Abraham: Jaag die slavin met haar zoon weg, want de zoon van deze slavin zal niet erven met mijn zoon, met Isaak. **11** Dit nu mishagde Abraham zeer ter wille van zijn zoon. **12** Maar God zeide tot Abraham: Laat dit niet kwaad zijn in uw ogen, om de jongen en om uw slavin; in alles wat Sara tot u zegt, moet gij naar haar luisteren, want door Isaak zal men van uw nageslacht spreken.

13 Maar ook de zoon der slavin zal Ik tot een volk stellen, omdat hij uw nakomeling is.

Zingen Psalm 130: 2

2. Zoudt Gij indachtig wezen / al wat een mens misdeed,
wie zou nog kunnen leven / in al zijn angst en leed?
Maar Gij wilt ons vergeven, / Gij scheldt de schulden kwijt,
opdat wij zouden vrezen / uw goedertierenheid.

Preek

Zingen Lied 94

1. Mensen, wij zijn geroepen om te leven!
Hoog is de hemel boven ons verstand
en onder onze voeten hier beneden
de goede grond, het groene moederland.

2. God onze toekomst, God is onze Vader,
Hij is het licht voor onze dagen uit.
De hele wereld leeft van zijn genade,
Hij gaf de aarde en Hij geeft de tijd.

3. Abraham heeft Hij eerst zijn woord gegeven,
dat als een zaad ontkiemde in zijn zaad,

om zo de toekomst tegemoet te leven
wanneer de grote oogst te velde staat.

4. Ja, wij zijn allen zonen der belofte,
kinderen van de dag die komen zal,
als Hij, de Zoon, de Zon, daalt uit de hoogte,
roepend van recht en vrede overal!

Dankgebed en voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen

Lied 304: 1 en 2

1. God is getrouw, zijn plannen falen niet,
Hij kiest de zijnen uit, Hij roept die allen.
Die 't heden kent, de toekomst overziet,
laat van zijn woorden geen ter aarde vallen;
en 't werk der eeuwen, dat zijn Geest omspant,
volvoert zijn hand.

2. De Heer regeert! Zijn koninkrijk staat vast,
zijn heerschappij omvat de loop der tijden;
een sterke hand, die nooit heeft misgetast,
blijft met het heilig zwaard des Geestes strijden;
de adem zijner lippen overmant
de tegenstand.

Zegen